

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep

0030 OSLO

Deres ref.

Vår ref / Saksbehandler

Dato:

07/5545-1

08.10.2007

Gry Bjørnstad / tlf. 23 06 43 22

HØRING - FORSLAG TIL NY FORSKRIFT OM TILSKUDD TIL LANDBRUKS- VIKARVIRKSOMHET OG FORSLAG TIL ENDRING AV FORSKRIFT OM TILSKUDD TIL AVLØSNING

Fagforbundet organiserer i dag ca 80 kommunalt ansatte landbruksvikarer. I utgangspunkt er Fagforbundet skeptisk til en virksomhetsoverdragelse av landbruksvikarordningen fra det offentlige (Kommunene) til private organisasjoner (Avløserlagene). Fagforbundet mener at landbruksvikarene per i dag er best tjent med kommunen som arbeidsgiver. Avløserlagene er mindre enheter som har få heltidsansatte. De er organisert som selskaper med begrenset ansvar og med et styre sammensatt av eierne (aktive gårdsbrukere).

Fagforbundet erkjenner imidlertid også at flere og flere kommuner i en anstrengt kommuneøkonomi har nedprioritert landbruksvikarvirksomheten, slik at det må tas et grep for å styrke et landsdekkende tilbud. Mange avløserlag dekker flere kommuner med sitt tilbud om avløsning, mange avløserlag administrerer landbruksvikarer for sin(e) kommune(r), det er dermed ikke urimelig å prøve ut om avløserlagene kan få til en mer fleksibel ordning til fordel for bønder med behov for akutt sykdomsavløsning.

Ut fra dette har Fagforbundet ingen merknader til foreslått tekst i forskriftenes §1.

Kommentarer til §2 Bruk av landbruksvikar

§2 annet ledd:

I mange deler av landet er det ikke vanlig at landbruksvikaren har helgevakt.

Sykdomsavløsning i helgene ordnes enten innenfor familien (f familiemedlemmer er mer tilgjengelige i helgene) eller via vanlig avløsning. Dersom helgevakt legges til den nye landbruksvikarordningen, vil dette utgjøre en betydelig økning av dagens kostnader.

Den store utfordringen med landbruksvikarordningen er rekrutteringen. Mange landbruksvikarer legger vekt på at de kan ha fri i helgene, noe mange kommuner tilbyr i dag. Når det gjelder geografiske ansvarsområder bør disse fastsettes av fylkesmannen i samarbeid med avløserlagene og kommunene.

§2 tredje ledd:

Her står det at avløserlaget ikke kan kreve mer enn den maksimale tilskuddssatsen for avløsning ved sykdom mv, fastsatt av jordbruksavtalen, som egenfinansiering fra foretak som bruker denne tjenesten. Per i dag er det en del kommuner som tar mer enn denne satsen for å

finansiere ordningen. Kostnadene vil nødvendigvis variere i landet. Lønnskostnadene og reisekostnadene vil kunne være forskjellige. Dersom avløserlagene ikke klarer å finansiere landbruksvikarordningen med egenandel og tilskudd, vil avløserlagene måtte ta inn mer penger via medlemsbidrag. Men landbruksvikarordningen gjelder både medlemmer og ikke-medlemmer. Det betyr i praksis at lagene kan komme i den situasjon at medlemmene betaler for de tjenestene som ikke-medlemmer kan benytte seg av.

Fagforbundet mener at det i utgangspunkt må være nok penger i potten, slik at avløserlagene har tilstrekkelig med penger til å drive den ordningen etter intensjonen. En viss fleksibilitet er imidlertid ønskelig og nødvendig, og det uforståelig at avløserlagene ikke selv skal kunne bestemme egenandelen, slik som kommunene kan i dag.

§§ 3 og 4:

Det er viktig at tilskuddet utbetales forskuddsvis så tidlig som mulig, slik at avløserlaget har den likviditeten som kreves.

Fagforbundet har ingen kommentarer til forslaget utover det ovennevnte.

Med hilsen
FAGFORBUNDET
Seksjon samferdsel og teknisk

Gry Bjørnstad-Hernandez
avdelingsleder

Daniela Dobbert
Landbrukssjef Sandnes Kommune

Vedlegg:
Kopi: